ஶ்ரீ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்

சைவம்

மலர் 1.] || இராக்ஷச௵ ஆடிமீ 1915௵ ஜூலைமீ || [இதழ் 7.

ஞானப்பிரகாச சம்பாஷணை

(102 - வது பக்கத் தொடர்ச்சி.)

"முத்தனை வெண்ணகை யார்மயன் மாற்றி முறைவழுவா
தெத்தனை காலமின் றேத்து மவரினு மென்பணிந்த
பித்தனை யெங்கள் பிரானை யணைவ தெளிதுகண்டீர்
அத்தனை ஞானசம் பந்தனைப் பாத மடைந்தவர்க்கே."

ஞா.—அப்பா, நீ இப்போது சொன்னதெல்லாம் உண்மையே. சைவசமயம் குன்றிவிட்டதற்குச் சைவசமயிகளின் உணர்ச்சியின்மையும் முயற்சியின்மையுமே காரணமென்பதை யாமும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். பணத்தைப் பல வழிகளிலும் ஏராளமாகச் செலவிடும் சைவப்பிரபுக்களும் சைவமடாதிபதிகளும் இனிமேலாவது தகுந்த முயற்சிகள் செய்வார்களானால் நாளைக்கே நமது சிறந்த சைவம் வையமெங்கும் பொலிந்தோங்கும். இதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனால், இப்போது உனக்காக என்ன செய்யலாம் என்பதைப்பற்றித் தான் அதிகமாக யோசிக்கிறேன். உனக்கோ இப்போது வயது முப்பத்திரண்டாய் விட்டது.

முப்பதா மாண்டளவின் மூன்றற் றொருபொருளைத்
தப்பாமற் றன்னுட் பெறுனேயின்—செப்பும்
கலையளவே யாகுமாங் காரிகையார் தங்கள்
முலையளவே யாகுமா மூப்பு.

என்று ஔவையார் அருளிச்செய்தனர். நீ இதுவரையில் முகத்தில் திருநீறிடவில்லை. உருத்திராக்கத்தைத் தொட்டே யிருக்கமாட்டாய். மறந்தும் சிவநாமஸ்மரணை செய்தறியாய். கனவிலும்

சிவபூசை செய்தறியாய். சைவநூல்களைக் கையிலும் எடுத்தறியாய். பெரியோர்களோடு ஒருபோதும் இணங்கி யறியாய். இவைகள் ஒன்றுமில்லாத உன்னை நாம் எப்படி ஆட்கொள்ளலாம். புருஷனைக் கொன்றவளுக்குப் பிள்ளைவரங் கொடுப்ப தெப்படி ?

பதி பசு பாச விளக்கம்.

மூந்துநூ லுழைப்பு மின்றி முத்தர்பா லிணக்கு மின்றிச்
சுந்தரக் குரவன் பாதத் தொழும்புகள் சிறிது மின்றி
யந்தமில் ஞானம் வேண்டு மவாவெலாங் கொழுநற் கொன்று
சந்ததி வேண்டி நோற்குந் தன்மையோ டொக்கு மன்றே.

திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை.

காணீர் கதியொன் றுங் கல்லீ ரெழுத்தஞ்சும் வல்லவண்ணம்
பேணீர் திருப்பணி பேசீ ரவன்புக ழாசைப்பட்டுப்
பூணீ ருருத்திர சாதன நீறெங்கும் பூசுகிலீர்
வீணீ ரெளிதோ மருதப் பிரான்கழன் மேவுதற்கே.

ரா.—சுவாமி, தாங்கள் சொல்வதை மறுத்துப்பேச என்னு லாகுமோ ! ஆகாது. ஆனாலும், தாங்கள் எவ்வளவுதான் சொல்லி என்னைப் புறக்கணித்தாலும் நான் தங்களை விடமாட்டேன். "புணர்ந்தபாவமெலாம் பரிபூரணம் உணர்ந்த ஞானிவிழிபடவோடும்" என்று கூறுகிறார்கள். பெரியோர்களுடைய பார்வைமாத்திரத்தாலேயே ஒருவன் செய்த பாவமெல்லாம் தொலைந்துபோகுமானால் தங்களுடைய திருவடிகளையடைந்து, தங்கள் அருமைத் திருக்கரத்தால் திருநீறிடப்பெற்று, இதுவரையில் தேவரீருடைய அமுதமயமாகிய உபதேசமொழிகளைக்கேட்ட என்னிடத்தில் பாவம் எப்படி நிலைத்திருக்கும் ?. திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளின் ஸ்பரிசம் பெற்ற கல்லும் கடலில் தெப்பமாக மிதக்கவில்லையா ? மகாபாபிகளாகிய சமணர்களோ டொருசமணனாக விருந்த கூன்பாண்டியன் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் திருக்கரத்தாற் பூசிய திருநீற்றினால் கூனும் நீங்கிச் சிவஞானமும் பெற்று வாழவில்லையா ? ஓர் அறிவும் இல்லாத எலும்பும் அவர் வாக்கு விசேடத்தால் ஆறறிவுள்ள பெண்ணாகவில்லையா ? தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைகளை யடைந்த நான் மாத்திரம் ஏன் புனிதனாகமாட்டேன் ?"

ஆளுடையபிள்ளையார் திருவந்தாதி.

அரும்பின வன்பில்லை யர்ச்சனை யில்லை யரனெறியே
விரும்பின மாந்தர்க்கு மெய்ப்பணி செய்கிலம் பொய்க்கமைந்த

விரும்பன வுள்ளத்தினேற் கெங்ஙனே வந்து நேர்பட்டதாற்
கரும்பன நெல்வயல்சூழ் காழிநாதன் கழலடியே.

திருவாசகம்.

யானேபொய் யென்னெஞ்சும்பொய் யென்னன் பும்பொய்
யானால் வினையே னழுதாலுன்னைப் பெறலாமே
தேனே யமுதே கரும்பின்றெளிவே தித்திக்கு
மானே யருளா யடியே னுனைவந் துறுமாறே.

இராமசாமி இவ்வாறு கூறி ஞானப்பிரகாசருடைய திருவடிகளை இறுகப்பிடித்துக்கொண்டு அழுது கண்ணீரினால் திருமஞ்சனமாட்டினான். ஞானப்பிரகாசர், அவன் அப்பிறவியில் சிவபுண்ணியஞ் செய்யாதவனாயிருந்தாலும், பூர்வசன்மங்களிற் செய்த சிவபுண்ணிய மேலீட்டினால் அவனிடத்தில் அன்பும் பக்குவமும் உண்டாயிருப்பதைத் திருவருட்குறிப்பால் உணர்ந்து, இரக்கங்கொண்டு, அவனை யாட்கொள்ளத்திருவுள மிசைந்து, அவனைப்பார்த்து, "அப்பா, பயப்படாதே, உன் இட்டப்படியே உனக்குச் சித்தாந்தசாத்திரங்களைப் போதித்து ஞானோபதேசம் செய்வோம். நீ அதுவரையில் தினந்தோறும் வந்து இவ்விடத்தில் நடைபெறும் பெரியபுராணப் பிரசங்கத்தையும் தேவாரபாராயணத்தையும் சிரவணஞ் செய்துகொண்டிரு. இவ்விரண்டின் சிரவணமே மேலான ஞானநெறியிற் செலுத்தும். இவைகளுக்குச்சமமான நூல்கள் உலகத்திலில்லை. ஆதலால், பெரியபுராணத்தை மற்றச்சரித்திரங்களோடொரு சரித்திரமாகவும், தேவாரத்திருமுறைகளை மற்றத்தோத்திரங்களோடொரு தோத்திரமாகவும் எண்ணிவிடாதே. பாரத விராமாயணங்களும் பெரிய புராணத்திற்கீடல்ல. பெரியபுராணம் செய்தருளிய ஸ்ரீசேக்கிழார் பெருமானுக்குப் பாரதவிராமாயணங்களைச் செய்த வேதவியாசரும் வான்மிகமுனிவரும் ஒப்பல்லவென்று, சிவபெருமானுடைய திருமுகப் பாசுரம்பெற்று, பெற்றான் சாம்பான் என்னும் ஒரு விறகுதலையற்கும் முள்ளிச்செடிக்கும் முத்தி கொடுத்தருளிய தில்லைவாழந்தணரும் சைவசந்தான குரவருமாகிய உமாபதிசிவாசாரிய சுவாமிகளே திருவாய்மலர்ந்தருளினரெனில், அப்பெருமான் செய்தருளிய பெரிய புராணத்தின் பெருமையை விரித்துரைக்க யாவராலாகும்!

சேக்கிழார் சுவாமிகள் புராணம்.

மதுர விராமா யணகதை யுரைசெய்த வான்மிக பகவனு மொப்பல்ல
விதிவழி பாரத முரைசெய்து கரைசெய்த வேத வியாதனு மொப்பல்ல

சிந்தைவற வாயிர நாவுடை னறிவுள சேட விசேடனு மொப்பல்ல
பொதிய மலைக்குறு முனிவனு மொப்பல புகழ்புனை குன்றை முனிக்கென்பார்.

இப்புராணத்தை நியமமாகப்படனஞ்செய்வோர்க்கு இலக்கியவில க்கணப் பொருள்கள் நன்குவிளங்கும். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் புருஷார்த்தங்கள் உணரலாகும். சித்தாந்த உண்மைகளும் குருலிங்கசங்கம வழிபாடுகளின் மகிமைகளும் பிரகாசமாகும். சிவ ஞானம் கைகூடும். தேவாரதிருவாசகங்களின் பெருமை அளப்பரி யது. அவைகளை நியமமாக அன்போடு பாராயணஞ்செய்வோர்க்குக் கருங்கல் மனமும் கரைந்துநைந்துருகும். எண்ணியவெல்லாம் கை கூடும். சிவஞானமும் சிவசாயுச்சியமும் உண்டாம்.

வைராக்கிய சதகம்.

ஒழித்தி டும்பவப் பகைவிரைந் துள்ளமே யோதுமூ துணர்வோர்முற்
பழிச்சு பாடலை யாற்கவை விடர்க்கிளம் பாவைய ருரைபோலுங்
கழித்தி டேலுப சாரமென் றிதனைக் கட்டுரை யெனக்கொள்வாய்
விழித்து மாரனை யெரித்ததே வருள்பெறும் விருப்பினர் விருப்பீதே.

நீ விபூதிருத்திராக்கங்களை இடைவிடா தணிந்திருத்தல் வேண்டும். தினந்தோறும் சிவாலய வழிபாடுசெய்தல்வேண்டும். இவைகளெல்லாம் செய்ய நீ அருகனுதற்கு முதலில் சமயதீட்சைசெய்து கொள்ளவேண்டும்," என்றுசொல்லி ஓர் நன்னாள் குறித்து அந்நாளில் அவனுக்குச் சமயதீட்சை செய்தருளி அவனை நோக்கி, "அப்பா, நீ இதுவரையில் சிவாலயவழிபாடு செய்யாதவனுகையால், நீ ஆலயத்திற்குப்போய் அவ்விடத்திற் செய்யத்தகாத குற்றங்களைச் செய்து பாபத்திற்காளாகாதபடியாகவும், விதிப்படி வழிபாடு செய்யும்படியாகவும் உனக்குச் சிவாலய தரிசனவிதிகளைச் சொல்லுகிறேன். கவனமாய்க்கேள்" என்று சிவாலய தரிசன விதிகளைக் கூறினுர். இராமசுவாமி அதுமுதல் ஞானப்பிரகாசரைத் தனது ஞானுசிரியராக மதித்து தேவாரபாராயணம், சிவாலயசேவை, சிவனடியார்வழிபாடு, குருவழிபாடு, என்னுமிவைகளை நியமமாகச் செய்துகொண்டிருந்து, கடைசியாக சித்தாந்தசாத்திரோபதேசமும் ஞானேபதேசமும் செய்யப்பெற்று, சீவன்முத்தனுய் விளங்கினன்.

திருமுறைகண்ட புராணம்

என்னும்

நம்பியாண்டார் நம்பிபுராணம்.

(116-வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

"ஆரிய வேதம் தமிழ் வேதம் என்னும் இவ்விரண்டினுள் ஓதுவோர்க்கு இம்மை மறுமைப்பயன்களையும் முத்தியின்பத்தையுங் கொடுப்பதில் கைகண்டதாயிருப்பது தமிழ்வேதமே. உலகம் உச்சீவிக்குமாறு இதன்பெருமையைச் சொல்லுகிறேன். இது திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள் அருளிச்செய்த பதினாறாயிரம்திருப்பதிகங்களையும், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளருளிச்செய்த நாற்பத்தொன்பதினாயிரம்திருப்பதிகங்களையும், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிக ளருளிச்செய்த முப்பத்தெண்ணாயிரம் திருப்பதிகங்களையும் உடையது. இது சிதம்பரத்திலே கனகசபைக்குப் புறக்கடையின் பக்கத்திலே சமயகுரவர் மூவருடைய கைகளின் அடையாளத்தையுடைய அறையினுள்ளே யிருக்கின்றது. இதனையாராய்ந்து தருவித்துக்கொள். இது ஆரியவேதம் போல் அவுணர்முதலியோரால் அபகரிக்கப்படாமல் எக்காலத்தும் அழியாமல் நிலைபெற்றிருக்கும். ஆரியவேதம்போல் பலதேவர்க்கும் பரத்துவம்கூறாது. பிரமாதிதேவர்களை யெல்லாம் பசுக்களெனவொதுக்கிச்சிவபெருமானே சர்வான்மாக்களுக்கும் போகமோட்சங்களைக்கொடுக்கும் பதிப் பொருளென்று உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளக்கும். நெருப்பில் வேவாது. ஆற்றுவெள்ளத்தில்விட்டால் வெள்ளத்தின்வழியே செல்லாமல் அதின்எதிரே யோடும். எலும்பைப் பெண்ணுருவாகச் செய்யும். நஞ்சையமுதாக்கும். கொலைசெய் யானை குனிந்து பணியச்செய்யும். கருங்கல்லைக் கடலைக்கடக்குந்தெப்பமாக்கும். முதலை நெடுநாளைக்கு முன்னே உண்டபிள்ளையைத் தரச்செய்யும். இன்னும் இவைபோன்ற அளவுபடாத மகிமைகளையுடையது தமிழ்வேதமே" என்று கூறி சமயகுரவர்களுடைய சரித்திரங்களையும் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். இவைகளை மகாராஜா கேட்டு, சந்தோஷங்கொண்டு, நம்பியாண்டார் நம்பியோடு சிதம்பரத்தையடைந்து, சிவகங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து, சந்தியாவந்தனமும் சிவபூசையும் முடித்துக்கொண்டு, கனகசபையை யடைந்து, சபாநாயகரைத் தரிசித்து வணங்கினார். நம்பியாண்டார் நம்பி சபாநாயகர் மீது கோயிற்றிருப்பண்ணியர் விருத்தம் பாடியருளினார்.

பின்பு சோழமகாராஜா தில்லைவாழந்தணர்களை நோக்கி "பொல்

லாப்பிள்ளையார் கனகசபைக்கு மேற்றிசையிலுள்ள அறையிலே தேவாரத் திருமுறைகளிருக்கின்றன என்று அருளிச்செய்தனர். அவைகளை யெடுத்தல் வேண்டும்" என்றார். தில்லைவாழந்தணர்கள் "மகாராஜாவே, திருமுறைகளை வைத்தருளிய சைவத்திருநெறித் தலைவர்கள் மூவரும் எழுந்தருளி வரின் அறைதிறக்கும்" என்றார்கள். சோழமகாராஜா நடராஜப்பெருமானுக்கு விசேட பூசை செய்வித்துத் திருவிழாக்கொண்டாடி, சமய குரவர் மூவரைத்திரு வீதியிலே திருவுலாவருவித்துக் கனகசபையை வலஞ்செய்வித்துத் திருமுறைகளிருக்கும் அறையினெதிரே எழுந்தருளப் பண்ணி, தில்லைவாழந்தணர்களைப் பார்த்து "சமயகுரவர் மூவரும் எழுந்தருளினார்கள். இனி அறைதிறக்காலமே" என்றனர். தில்லைவாழந்தணர்கள் சோழமகாராஜாவின் நுட்பமான அறிவைவியந்து அறைதிறக்க அநுமதி யளித்தார்கள். சோழமகாராஜா, கதவைத் திறந்து பார்க்கையில் அஞ்ஞானிகளின் அறிவை ஐம்புலன்கள் மறைப்பதுபோல், திருமுறைகளைப் புற்றுமூடிக்கொண்டிருந்தது கண்டு, மனம்நொந்து, அவைகளை வெளியே கொணர்வித்து, மேலேபடிந்திருந்த மண்ணைத் தள்ளிவிட்டு, செல்லு நனையும்படி எண்ணெயைச் சொரிந்து, திருவேடுக ளெல்லாவற்றையும் எடுத்துப்பார்க்க, அளவில்லாத திருவேடுகள் பழுதாகக்கண்டு, "கங்காதரா, கைலாசவாசா, காலகாலா, காமதகனா, சங்கரா, சரணியா, சந்திரசேகரா, பார்வதிமணவாளா, என்னம்மையப்பா, ஏகநாயகா, திரிபுராரீ, சூலபாணீ, சம்போ, சிவா, மகாதேவா, பரம்பரனே, பரனே, என்று சொல்லிக்கண்ணீர் விட்டழுது சோகித்துநின்றார். இவ்வாறாக அளவு கடந்த அன்புமேலீட்டினால் மகாராஜா துன்பக்கடலில் ஆழ்ந்துவருந்துகையில், உமாசகாயராகிய இறைவனாது திருவருளால் யாவருங் கேட்கும்படி "தேவாரப்பதிகங்களிலே இக்காலத்திற்கு வேண்டுவனவற்றை மாத்திரம் வைத்துவிட்டு மற்றவைகளைச் செல்லுமண் மூடச்செய்தோம்," என்று ஓர் அசரீரி வாக்கு ஆகாயத்தில் உண்டாயிற்று. அது கேட்டு சோழமகாராஜா கவலை தீர்ந்து, திருவருளை வியந்து ஆடினார், பாடினார், ஆனந்தவெள்ளத்தில் மூழ்கினார். நம்பியாண்டார் நம்பியின் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கினார். சிவனடியார்களுக்கு வேண்டுவனவற்றைக் கொடுக்கும்படித் தமது பொக்கிஷசாலையைத்திறந்து விட்டார்.

பிறகு, மகாராஜா தேவாரமுதலிய அருட்பாக்களெல்லாவற்றையும் திருமுறைகளாக வகுத்தருளல் வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்

தலும், நம்பியாண்டார் நம்பி அதற்கு உடன்பட்டருளி, 'திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்த தேவாரத் திருப்பதிகங் களை மூன்று திருமுறைகளாகவும், திருநாவுக்கரசு நாயனார் அரு ளிச்செய்த தேவாரத்திருப்பதிகங்களை மூன்று திருமுறைகளாக வும், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளிச்செய்த தேவாரத் திருப்பதி கங்களை ஒரு திருமுறையாகவும் வகுத்தருளினார். மந்திரங்கள் ஏழு கோடியாயிருப்பதனால் தேவாரத்தை ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்த பின்பு, மாணிக்கவாசக சுவாமிகளருளிச்செய்த திருவா சகம் திருக்கோவையார் என்னும் இரண்டையும் எட்டாந் திரு முறையாகவும், திருமாளிகைத் தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த்தே வர், நம்பிகாடவநம்பி, கண்டராதித்தர், வேணாட்டடிகள், திரு வாலியமுதர், புருடோத்தம நம்பி, சேதிராயர் என்னும் நாயன் மார் ஒன்பதின்மர் அருளிச்செய்த திருவிசைப்பாப்பதிகங்கள் இரு பத்தெட்டும், அவர்களுள்ளே சேந்தனார் அருளிச்செய்த திருப் பல்லாண்டுப் பதிகம் ஒன்றுமாகிய இருபத்தொன்பது திருப்பதி கங்களையும் ஒன்பதாந் திருமுறையாகவும், திருமூல நாயனார் அருளிச்செய்த திருமந்திரத்தைப் பத்தாந்திருமுறையாகவும், திரு வாலவாயுடையார் அருளிச்செய்த திருமுகப்பாசுரம் ஒன்று, காரைக் காலம்மையார் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் மூன்று, ஐயடிகள் காட வர் கோனயனார் அருளிச்செய்தக்ஷேத்திரத் திருவெண்பாவொன்று, சேரமான் பெருமாணயனார் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் மூன்று, நக்கீர தேவர் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் பத்து, கல்லாடனார் அரு ளிச்செய்த திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம் ஒன்று, கபில தேவர் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் மூன்று, பரணதேவர் அருளிச்செய்த சிவபெருமான் திருவந்தாதியொன்று, இளம்பெருமானடிகளருளிச் செய்த சிவபெருமான் திருமும்மணிக்கோவையொன்று, அதிராவடி களருளிச்செய்த மூத்தபிள்ளையார் திருமும்மணிக்கோவையொன்று, பட்டணத்துப்பிள்ளையார் அருளிச்செய்த பிரபந்தங்கள் ஐந்து ஆகிய முப்பது பிரபந்தங்களையும் பதினொராந் திருமுறையாக வகுத்தருளி னார். இவ்வாறு வகுத்தருளியபின், நம்பியாண்டார் நம்பி தமக்குப் பொல்லாப்பிள்ளையார் உபதேசித்தருளியபடியே திருத்தொண்டத் தொகையை முதனூலாகக்கொண்டு, அறுபத்துமூன்று தனியடியா ரும், ஒன்பது திருக்கூட்டத்தாருமாகிய திருத்தொண்டர்களுடைய திருத்தொண்டையும் அதனால் அவர்கள் பெற்றபேற்றினையும் கலித் துறைத் திருவந்தாதியாக வருளிச்செய்தார். பின்பு திருஞானசம்

பந்தமூர்த்தி நாயனார்மீது திருவந்தாதி, திருச்சண்பை விருத்தம், திருமும்மணிக்கோவை, திருவுலாமாலை, திருக்கலம்பகம், திருத்தொகை என்னும் ஆறு பிரபந்தங்களும் திருநாவுக்கரசு நாயனார் மீது திருவேகாதச மாலையும்பாடி யருளினார். தாம் அருளிச்செய்த பத்துத் திவ்வியப் பிரபந்தங்களையும் சோழமகாராஜாவின் வேண்டுகோளின்படி பதினோராந் திருமுறையிலே சேர்த்தருளினார்.

அதன்பின் நம்பியாண்டார் நம்பியும் சோழமகாராஜாவும் தேவாரத்திருப்பதிகங்களுக்குப் பண்ணடைவுபெறவேண்டி, தில்லை வாழந்தணர்கள் மாகேசுரர்கள் முதலாயினோரோடும், திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணநாயனார் வசித்திருந்த தலமாகிய திருஎருக்கத்தம்புலியூரையடைந்து திருக்கோயிலுட்சென்று சிவபெருமானை வணங்கிப் பண்ணடைவு அருளிச்செய்தல் வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தார்கள். அப்பொழுது யாவருங்கேட்க ஆகாயத்தில் "திருநீலகண்டயாழ்ப் பாணநாயனார் மரபில் பிறந்தவொரு பெண்ணுக்குப்பண்களையருளிச் செய்தோம்" என்று ஓரசரீரிவாக்கு உண்டாயிற்று. உடனே நம்பியாண்டார் நம்பியும் சோழமகாராஜாவும் அப்பெண்ணரசியை யழைத்து, பண்களைக்கேட்டு மகிழ்ந்தார்கள். பிறகு மறுபடியும் "இவளைக் கனகசபைமுன் கொண்டுபோய்த் தேவாரப்பதிகங்களுக் குப்பண்ணடைவு வகுக்கக்கடவீர்கள்" என்று ஓரசரீரிவாக்கு எழுந்தது. அதைக்கேட்டு, அவ்விருவரும் அப்பெண்ணரசியை அழைத்துக்கொண்டு சிதம்பரத்தையடைந்து, கனகசபையின் முன்சென்று, தேவாரத்திருப்பதிகங்களுக்குப் பண்ணடைவு வகுத்தார்கள். அதன் பின் அவ்விருவரும், சபாநாயகரை வணங்கிப் பிரியாவிடைபெற்று, நம்பியாண்டார் நம்பி திருநாரையூரையும் சோழமகாராஜா திருவாரூரையும் அடைந்தார்கள். நம்பியாண்டார்நம்பி சிவாநுபூதிப் பெருஞ்செல்வராய் சில்காலம் எழுந்தருளியிருந்து சிவசாயுச்சியம் பெற்றனர். அபயகுல சேகரசோழமகாராஜா பதினொருதிருமுறைகளையும் செப்பேடுசெய்து தியாகேசர்சந்நிதியில் ஏற்றுவித்து, சைவசமயநெறிதழைத் தோங்கும்படி அரசியற்றிக்கொண்டிருந்து சிவசாயுச்சியம் பெற்றனர்.

பதி பசு பாசம்.

(107-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

பாசவிலக்கணம்.

பாசமானது, ஆணவம், மாயை, கன்மம் என மூவகைப்படும். இம்மூன்றும் மும்மலங்களெனப்படும். இம்மூன்றினோடு திரோதாயி, மாயேயம் என்னும் இரண்டையுங்கூட்டி மலம் ஐந்தெனவும் கூறுவர். இவையன்றியும், ஆணவம், திரோதாயி, சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, கன்மம் என ஐந்துவகைப்படும் எனவும் கூறுவர்.

இவற்றுள் ஆணவம் திரோதாயி அசுத்தமாயை இவைகளின் இலக்கணங்களை இவ்விடத்திற் சுருக்கிக்கூறுவாம்.

(சுத்தமாயையின் இலக்கணம் இதற்கு முன்னே கூறப்பட்டது)

ஆணவமும் திரோதமும்

சிவப்பிரகாசம்

ஏகமாய்த் தங்கால வெல்லைகளின் மீளு
மெண்ணரிய சத்தியதா யிருளொளிர விருண்ட
மோகமாய்ச் செம்பினுறு களிம்பேய்ந்து நித்த
மூலமல மாயறிவு முழுதினையு மறைக்கும்
பாகமாம் வகைநின்று திரோதான சத்தி
பண்ணுதலான் மலமெனவும் பகர்வாது பரிந்து
காகமா நதிமதியம் பொதிசடையா னடிக
ணணுகும்வகை கருணைமிக நயக்குந் தானே.

ஆணவமலமானது, இருள் பலகண்களை மறைத்தும் தான்ஒன்றாயிருப்பதுபோல், எண்ணிறந்த ஆன்மாக்களோடு கூடிநின்று அவற்றின் அறிவு இச்சைசெயல்களை மறைத்துக்கொண்டிருந்தும் தான் ஒன்றாயிருப்பதாய், ஆன்மாக்களின் பக்குவா பக்குவங்களுக்கேற்ப அவர்களிடத்தில் மறைந்துநின்று ஆன்மபோதம் கெட்டபோது நீங்கும் அளவுபடாத சத்திகளையுடையதாய், தன்னைநோக்க இருளும் ஒளியென்று சொல்லும்படி ஆன்மாக்களுக்கு மிகுந்தமறைப்பு உண்டாக்குவதாய், செம்பினுடன்கூடி யிருக்கும் களிம்பானது அந்தச்செம்புள்ளபோதே அதை மறைத்து அதன் உள்ளும் புறம்பும் கலந்து நின்றாற்போல் ஆன்மபோதத்தோடுங் கலந்து மறைந்து நிற்பதாய், என்றும் அழியாததாய், மூலமலமாய், ஆன்மாக்களின் அறிவு இச்சை செயல்கள் சற்றும் சேவியாதபடி மறைத்துக்கொண்டிருக்கும்.

திரோதாயி என்பது அந்த ஆணவமலம் நீங்கும்பொருட்டு அத ஞேடுதானும் ஒருமலமாக இருந்துகொண்டு, ஆன்மாக்களுக்கு வினைப்போகங்களை மறைத்து நின்று அனுபவிக்கச்செய்து (திரோப வித்து) ஆணவமலத்தைப் பக்குவப்படுத்தி, ஆன்மாக்களைச் சிவ பெருமானுடைய திருவடி நீழலிற்சேர்க்கும். இதனுல், ஆணவமல மானது ஆன்மாக்களின் அறிவு இச்சை செயல்களைச் சிவியாதபடி செய்துகொண்டிருக்கும் மலமெனவும், திரோதாயிஎன்பது அவ்வா ணவமலத்தைப் பரிபாகப்படுத்தி ஆன்மாக்களைச் சிவபெருமான்திரு வடியிற் சேர்க்கும் அருட்சத்தி எனவும் விளக்கப்பட்டமை காண்க.

அசுத்தமாயையின் இலக்கணம்.

சிவப்பிரகாசம்.

உருவாதி சதுவிதமா யொன்ருன் ருெவ்வா
வுண்மையதாய் நித்தமா யொன்ரு யென்று
மருவாகிக் கன்மமா ரணுக்க ளியார்க்கு
மாவார மாயசித்தா யசல மாகி
விரிவாய தன்செயலின் வியாபியா யெல்லாம்
விரிந்தவகை புரிந்தடைவின் மேவியவை யொடுங்க
வருகால முயிர்களெல்லா மருவிடமாய் மலமாய்
மன்னியிடு மரனருளான் மாயை தானே.

அசுத்தமாயை, தனுகரணம் புவனம் போகம் என நால்வகைப் படும். இவை ஒன்றைப்போலொன்றிராமல் ஆன்மாக்கள் தோறும் வெவ்வேருய் விரிந்திருக்கும். மாயை, தன்காரியமாயுள்ள பிரபஞ்ச மெல்லாமழியினும் தான் அழியாமல் நித்தமாயிருக்கும். அதுபலவா ருக விரிந்துகிடந்தும் ஒன்றேயாயும், அரூபமாயும்,ஆன்மாக்கள் தாங் கள் செய்த கன்மங்களைப் புசித்தற்கு ஏதுவாயும், தனக்கென்னவோ ரறிவில்லாததாயும், சலனமில்லாததாயும், தனது விரிந்த செயலால் வியாபகமுடையதாயும், தன்காரியமாகிய தத்துவங்களியாவும்தோன் றும் முறையிலே தானும் ஒக்கத்தோன்றிநின்று அக்காரியங்களெல் லாம் ஒடுங்கும் சங்காரகாலத்தில் ஆன்மாக்கள் தன்னிடத்திலே வந்து பொருந்துகைக்கிடமாயும், ஐந்து வகையாக எண்ணப்படும் மலங்களுள் ஒருமலமாயும், சிருட்டிகாலத்தும் சங்காரகாலத்தும் தனக்கொரு போக்குவரவின்றி நிலைபெற்றதாயும் இருக்கும்.

வேணிவருணனை.

இவ்வெம்பெருமான் திருமேனியிலுள்ள அவயவங்கள் ஒவ்வொன்றையும் பெரியோர்கள் பலவாறாக உருவகப்படுத்தித் தோத்திரஞ்செய்திருக்கிறார்கள். அவைகள் வாசிப்போர்க்கு மிகுந்த இன்பம் பயப்பதோடு அவ்வெம்பெருமானுடைய திருவுருவத்தைத் தியானிப்போர் மனதிற் பதியவைப்பனவாகவு மிருக்கின்றன. ஆதலால், அவைகளுள் சிலவற்றை இப்பத்திரிகையில் வெளியிடவேண்டி முதலில் அவரது திருச்சடைமுடித் தோத்திரங்களை யெடுத்துக் கூறுவாம்.

திருவாரூர் நான்மணிமாலை.

தன்னொக்குஞ் செல்வக் கமலைப் பிரான்செஞ் சடாடவிமற்
றென்னொக்கு மென்னி லெரியொக்குங் கொன்றை யெரியிலிட்ட
பொன்னொக்கும் வண்டு கரியொக்குங் கங்கைப் பொன்செய்விக்கு
மின்னொக்கும் பொன்செய் கிழக்கொல்ல னொக்குமவ் வெண்பிறையே.

இச்செய்யுளில் குமரகுருபரசுவாமிகள் சிவபிரானுடைய சடைமுடி தட்டான் கடையைப் போலிருக்கிறதென்றார். அவருடைய வேணி செவந்திருத்தலால் அது தட்டான் உலைக்களத்துநெருப்பை யொத்துள தெனவும், அவர் சடைமுடியில் தரித்திருக்குங் கொன்றைப்பூ அந்த நெருப்பிலிட்டபொன்னை யொத்துளதெனவும், கொன்றைப் பூவிலுள்ள தேனையுண்ண விரும்பிச் சூழும் வண்டுகள் உலைக்களத்து நெருப்பைச் சூழவிருக்கும் கரியை யொத்துள தெனவும், கங்கை தட்டானிடம்வந்து ஆபரணம் செய்யும் பெண்ணை யொத்துளதெனவும், வளைந்த இளம்பிறை அவ்வாபரணத்தைச் செய்யும் முதுகுவளைந்த கிழத்தட்டானையொத்துள தெனவுங் கூறி யருளினார்.

பொன்வண்ணத் தந்தாதி.

எரிகின்ற தீயொத் துள்சடை யீசற்கத் தீக்கிமையோர்
சொரிகின்ற பாற்கடல் போன்றது சூழ்புன லப்புனலிற்
சரிகின்ற திங்களோர் தோணியொக் கின்றதத் தோணியுய்ப்பான்
றெரிகின்ற திண்கழை போன்றுள தாலத் திறலரவே.

இச்செய்யுளில், சேரமான் பெருமாணுயனார், சிவபெருமானுடைய சடைமுடி வேள்வித்தீயை யொத்துள தெனவும், ஆகாய கங்கை அவ்வேள்வித்தீயில் தேவர்கள் சொரியும் பாற்கடல் போன்றுளதெனவும், இளம்பிறை அக்கங்கையில் விடும் தோணியை யொத்திருக்கின்ற தெனவும், அரவம் அத்தோணியைச் செலுத்தும் மூங்கிற்கோலை யொத்துள தெனவுங் கூறியருளினார்.

அற்புதத் திருவந்தாதி.

கலங்கு புனற்கங்கை யூடால லாலு
மிலங்கு மதியியங்க லாலு—நலங்கொள்
பரிசுடையா னீண்முடிமேற் பாம்பியங்க லாலும்
விரிசடையாங் காணில் விசும்பு.

இச்செய்யுளில், காரைக்காலம்மையார், சடைமுடியிலிருப்பது போல் ஆகாயத்திலும் (தேவலோகத்தில்) கங்கையும், திங்களும், ராகுகேதுக்களாகிய பாம்புகளும் இருத்தலால் விசும்பைச் சடைமுடிக்கு உபமானமாகக் கூறியருளினார்.

தேவாரம்.

அங்கட் கடுக்கைக்கு முல்லைப் புறவ முறுவல்செய்யும்
பைங்கட் டலைக்குச் சுடலைக் களரிப் பருமணிசேர்
கங்கைக்கு வேலை யரவுக்குப் புற்றுக் கலைநிரம்பாத்
திங்கட்கு வானந் திருவொற்றி யூரர் திருமுடியே.

இத்திருவிருத்தத்தில், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள், சிவபெருமானுடைய சடைமுடி கொன்றைக்கு முல்லை நிலமாகவும், நகுவெண்டலைக்குச் சுடுகாடாகவும், கங்கைக்குச் சமுத்திரமாகவும், பாம்புக்குப் புற்றாகவும், சந்திரனுக்கு ஆகாயமாகவும் இருக்கிறதென் றருளிச் செய்தனர்.

பத்திரிகாபிமானிகள்.

கற்றுணர்ந்த அறிஞர்சிலர் "சைவம்" என்னும் இப்பத்திரிகையைப்பற்றிச் சிறந்த அபிப்பிராயங்கள் வெளியிடுவதுமன்றி, நன்கொடையளித்தும், மிகுந்த ஊக்கத்தோடு சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்தும் எம்முடன் ஒத்து உழைத்துச் சைவசமயபரிபாலனஞ் செய்கிறார்கள். இச்சிவநேயர்களிடம் மிகவும் நன்றிபாராட்டி இவர்கள் வெளியிட்டுள்ள அபிப்பிராயங்களையும், செய்துவரும் உதவிகளையும் இதனடியில் குறித்தெழுதப் பெற்றேன். இப்பத்திரிகையைப் பெறும் ஏனைய ஆப்தர்களும், உலகத்திலுள்ள ஒவ்வொரு ஜனசமூகத்தாரின் நாகரிகத்திற்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் இன்றியமையாத சாதனமாயுள்ளது பத்திரிகை என்பதைச் சிந்தித்து, இப்பத்திரிகையை யாதரித்துப் புண்ணியமும் புகழும் பெறுவார்களாக.

பண்டிதர்களும் அவர்கள் அபிப்பிராயங்களும்.

ஸ்ரீமான் - மு. கதிரேசச் செட்டியாரவர்கள், Tamil Pandit, மகிபாலன்பட்டி :—

"பத்திரிகை முழுதுஞ் சைவ மணங்கமழ்கின்றது. தன்னோக்கத்தையே கடைப்பிடித்துச் செல்லும் இத்தகைய பத்திரிகை நந்நாட்டிலரிது."

பிரமஸ்ரீ - V. M. இரத்தினேசுவர ஐயரவர்கள், Tamil Pandit, காரைக்குடி :—

"சைவம் என்னும் மகுடநாமமுடைய மாசிகப் பத்திரிகை வாசிக்கும் பெற்றித்து. அறிவுடையவர்க்கு அமிர்தமாயிலங்குகின்றது."

ஸ்ரீமான் - பு. ர. நடன சபாபதிப் பிள்ளையவர்கள், School Master, தொண்டமாநத்தம் :—

"ஒப்புவமையில்லாச் சைவம் உருவில் சிறிதேயாயினும் மகிழமலர்போல் மணமுற்றிருக்கின்றது."

ஸ்ரீமான் - குமாரசூரியரவர்கள், Teacher, Eng. School, Jaffna :—

"விஷயங்கள் சர்க்கரைப் பந்தலிற் றேன்மாரி பொழிந்தாற்போலக் கனிவாய்ச் செந்தமிழில் எழுதப் பெற்றிருக்கின்றன."

பிரமஸ்ரீ - R. S. கங்கா ஜடேசசர்மா அவர்கள், Essayist, Rendankattalai :—

"சைவ சமயிகளின் தவப்பயனாகத் தோன்றிய நமதருமைச் சைவம்"

"தத்புருஷ சிவன்" என்னும் ஸ்ரீலஸ்ரீ - ம. தி. பானுகவி சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் மடாதிபர், திருவோத்தூர்:—

"சைவம் என்னும் பத்திரிகையைக் கண்ணுற்றுக் களிகூர்ந்தவென்மனம் இதன் ஆசிரியரது பொது நோக்கத்தைக் கருதிச் சாலமகிழ்வுற்ற தென்பதை இங்கு சொல்லாமலிருக்க முடியவில்லை"

ஸ்ரீமான் - க. சி. சபாபதிச் செட்டியாரவர்கள், பூவாளூர் சைவ சித்தாந்த சங்கம் :—

"தற்காலம் நின்றுலவும் பத்திரிகைகளில் சிரபூஷணமாகும் இப்பத்திரிகை."

ஸ்ரீமான்-K. சண்முகவேலு பிள்ளையவர்கள் உடுமலைபேட்டை :—

"சைவ சமயம் தழைத்தோங்க இத்தகைய பத்திரிகைகள் இன்றியமையாதன. இதில் விஷயங்கள் தெளிவாகவும் எளியநடையிலும் எழுதப்பெறுகின்றன. சைவம் என்பதை இன்னதென்றறியாத பல்லோரும் இதனைப் படித்துப்பார்த்துவரின் அது இத்தன்மையதென எளிதிலறிவார்கள்"

ஸ்ரீமான் - கோ. வடிவேலு செட்டியாரவர்கள், "லோகோபகாரி" பத்திராதிபர் :—

"இப்பத்திரிகை ஒவ்வொரு சைவரிடத்திலும் அவசியமாக இருத்தற்குரியதாம்"

Revd. தேவசகாயம் அவர்கள், B. A.:— "சைவம் என்னும் பத்திரிகை பாஷாநயம், தெளிவுடைமை, சுருங்கச்சொல்லி விளங்க வைத்தல், ஆழமுடைமை, இவைமுதலிய இலட்சணங்களையுடையதே. தவிர, பூர்வ சமயாசாரிகள் செய்துள்ள நூல்களுள் அமைந்த பொருளினை யாவரும் எளிதின் நுகர எடுத்துத்தரும் ஆற்றலுடையது."

ஸ்ரீமான் - வைதிகசைவசித்தாந்தசரபம் கோ. சிவஅருணகிரி முதலியாரவர்கள் :—

"சைவம் என்னும் பத்திரிகை உலகத்துக்குப் பேருபகாரமாயுள்ளது. நம்சைவர்கள் அதனைப்பெறவேண்டுவது அவசியம்"

இப்பத்திரிகைக்குச் சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்து உபகரிப்பவர்கள்.

தேவகோட்டை வைசிய சிவானந்த சபையின் உதவி காரிய தரிசி ஸ்ரீமான் - பள். வெ. சு. இலட்சுமணன் செட்டியாரவர்கள். இவர் தேவகோட்டைமுதலான பலவிடங்களிலுள்ள பலசைவப்பிரப்புக்களைச் சேர்த்தனர்.

சென்னை இராயப்பேட்டை ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணிய பக்தஜன சபை ஸ்ரீமான் - திரு. வி. உலகநாத முதலியாரவர்கள்.

முத்தியாலுபேட்டை உமாமகேசுரர் தமிழ் வேதபாராயண பக்தஜனசபை காரியதரிசி ஸ்ரீமான் - முருகப்ப செட்டியாரவர்கள்.

கூடலூர் புதுப்பாளையம் ஸ்ரீமான் - S. சித்தேச முதலியாரவர்கள்.

உதகமண்டலம், ஸ்ரீமான், M. T. ஆறுமுகம் அவர்கள், Clerk, Bank of Madras, Ooty.

கூடலூர் தொண்டமாநத்தம் ஸ்ரீமான் - பு. ர. நடனசபாபதிப் பிள்ளையவர்கள். இவர் தமது மூப்பையும் சிரமத்தையும்பாராமல் தமது வேலையெல்லாம் நிறுத்தி, தம்மைச் சுற்றியுள்ள 100 கிராமங்களுக்குப்போய் இப்பத்திரிகை பரவுமாறு செய்ய ஆவல்கொண்டுளார்.

ஸ்ரீமான் - மாகறல் - கார்த்திகேய முதலியாரவர்கள், Tamil Pandit.

தஞ்சை, சென்டான் கட்டளை, பிரமஸ்ரீ - கங்கா. ஜடேசசர்மா அவர்கள், Essayist. இவருடைய பத்திரிகாபிமானத்தை மேலீ பத்திரிகையிற் காணலாம். இவர் பலவிடங்களுக்கும்போய் இப்பத்திரிகை விஷயமாக உபந்நியாசங்கள் செய்கிறார்.

ஸ்ரீமான் - W. T. மாசிலாமணி முதலியாரவர்கள், Head Master, Mahomedan School, வாலாஜாபாத்.

ஸ்ரீலஸ்ரீ - ம. தி. பாநுகவிசுவாமிகள்.

பிரமஸ்ரீ - K. கிருஷ்ண ஐயரவர்கள் B. A., Sub - Inspector of Police, Adamankota.

பிரமஸ்ரீ - V. C. இரத்திநேசுவர ஐயர் அவர்கள், Tamil Pandit, காரைக்குடி.

ஸ்ரீமான் - வைதிக சைவ சித்தாந்த சரபம் - சோ. சிவஅருணகிரிமுதலியாரவர்கள், Rangoon.

பூவாளூர் சைவ சித்தாந்த சங்கம்:—

ஸ்ரீமான் - அ. ரா. அமிர்தஞ் செட்டியாரவர்கள்.

ஸ்ரீமான் - நா. சு. மு. செல்வக்கணபதி செட்டியாரவர்கள்.

ஸ்ரீமான் - கா. சி. சபாபதி செட்டியாரவர்கள்.

ஸ்ரீமான் - கு. குமாரசூரியர், வட்டுக்கோட்டை, Jaffna.

ஸ்ரீமான் - பொ. மாணிக்கச் செட்டியாரவர்கள் தாதம்பேட்டை, பழூர்.

ஸ்ரீமான் - B. வெங்கடாசல ஆச்சாரியவர்கள், திருவல்லிக்கேணி.

ஸ்ரீமான் - கூடலூர் - சிவவாசுதேவ முதலியாரவர்கள் M. & S. M. Ry. Audit office.

ஸ்ரீமான் - வல்லை - சண்முகசுந்தர முதலியாரவர்கள், தமிழ்ப் பண்டிதர்.

ஸ்ரீமான் - பொ. பழநியாண்டிச் செட்டியாரவர்கள், நாகூர்.

அகத்தியர் திரட்டியருளிய தேவாரத்திரட்டின் உண்மைச்சிறப்பு.

குருவுருவும் வெண்ணீ றெழுத்தஞ்சுங் கோயில்
அரனுருவம் என்றலைமேல் ஆக்குந் - திருவடியுஞ்
சிட்டான அர்ச்சனையுந் தொண்டும் சிவாலயர்க்கென்
றிட்டார் அகத்தியனார் எட்டு.

ஆசிரியர் திருவுருவத்தைக் காணப்பெறுதவன் ஞானநோக்கத்தைப் பெறுனாகலான் அதுகாணுமாறு குருவுருவத்தை முன்னரும், திருநீற்றைச்சரீரத்தினிடத்தில் அணியப்பெறுதவன் சைவதருமத்துக்குரிய னென்றழைக்கப்படானாகலான் சைவகவசமாகிய திருநீற்றை அதன் பின்னரும், ஸ்ரீபஞ்சாக்கரத்தை விதிப்படி உச்சரிக்கப்பெறுதவன் சிவசொரூபத்தைக் காணப்பெறுனாகலான் அச்சொரூபத்தையுணர்த்தவல்ல எழுத்தஞ்சை அதன்பின்னரும், ஆலயவழிபாடாகிய சரியையைக்காலத்தால் செய்யப்பெறுதவன் சிவசொரூபவுணர்ச்சியால் அடையப்பெறும் மலவாசனாநீக்கத்தை அடையப்பெறுனாகலான் அதனைப்பெறுவிக்கவல்ல கோயிலை அதன் பின்னரும், காயத்தோடு கரணத்தால் வழிபடும் வழிபாட்டிற்குரிய கிரியையைச் செய்யப்பெறுதவன் திருவருளைக்கூடானாகலின் அவ்வருளைக்கூட்டவல்ல சிவசொரூபமாகிய அரனுருவத்தை அதன்பின்னரும், திருவருட்பேறு பெற்ற பின்னர் அருள் நிலையாகிய திருவடியின்கண்ணே நிலைபெறுவித்தலாகிய சிவயோகத்தைச் செய்யப்பெறுதவன் அருட்போதவழியேதற்போதம் அடங்கிச்செல்லும் நிலையைக்காணுதொழிவனாகலின் அந்நிலைகூடும் வண்ணம் தலைமேல் ஆக்குந்திருவடியை அதன் பின்னரும், தற்போதம் அருட்போதத்தில் அடங்கிநிற்கும் யோகநிலைகூடப் பெற்றபின்னர் எல்லாவுருவும் சிவனுருவமாகத் தோன்றி எல்லாநாமங்களும் அவனது நாமங்களாகவே எண்ணி உச்சரித்தலாகிய ஞானசித்தியைப் பெறுதவன் இறைவனது கருணையை நினைந்து நினைந்து உருகுதலாகிய பேற்றையொழிவனாகலின் அப்பெரும்பேறு பெறும்வண்ணம் சிட்டான அர்ச்சனையை அதன் பின்னரும், இங்ஙனமான சரியை கிரியை யோகஞானங்களை முறையானே பெற்றபின்னர் அயரா அன்பின் கண்ணே நிறுத்தவல்ல அருளாளரது வழிபாட்டை எய்தப்பெறுதவன் சிவானந்தத்தை இழப்பனாகலின் அதை இழந்து போகாவண்ணம் தொண்டை அதன் பின்னரும் அமைத்தருளினரென்க. (இன்னும் வரும்.)

வைதிக சைவ சித்தாந்தப் பிரசங்க ரத்நாகரம்,
கா - ஏ. ஆலாலசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள்.